Лабораторна робота №8

Тема: Використання колекцій для роботи з масивами у С#.

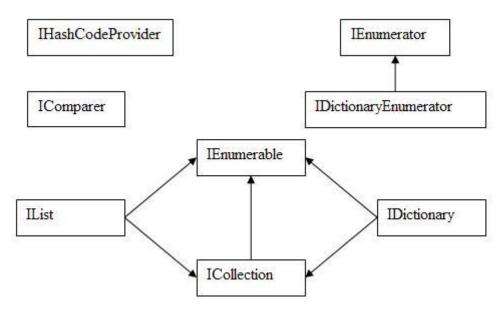
Мета роботи: Набуття навичок використання узагальнених колекцій з масивами.

Теоретичні відомості. Під *колекцією* (також, *контейнер*) мають на увазі групу об'єктів. Така група об'єктів реалізується як об'єкт певного *класу*, що містить у собі колекцію об'єктів іншого *класу*. Технічно це можна реалізувати за допомогою *класу*, у якого є *поле*, що є *посиланням* на *масив об'єктів*, що формують *колекцію*. Тобто, у практичному плані ми могли б самі без особливих проблем описати подібний *клас*. Тобто сама собою можливість «заховати» в одному об'єкті групу інших об'єктів не є унікальною. Зручність та ефективність використання *колекцій* багато в чому пов'язані з наявністю *методів*, що полегшують роботу з групами об'єктів, що містяться у *колекції*. Інша важлива особливість *колекцій*, що виділяє їх на тлі звичайних *масивів*, — можливість додавати елементи до *колекції* та видаляти елементи з *колекції*.

Масиви є гарним інструментом групування даних. Проте, масиви зберігають фіксовану кількість об'єктів, інколи ж заздалегідь невідомо, скільки потрібно об'єктів. І в цьому випадку набагато зручніше використовувати колекції. Після створення масиву його розмір не можна змінити. Але ми можемо зробити так: створюємо новий масив потрібного розміру, заповнюємо його правильним чином і посилання на цей масив записуємо в змінну масиву. Створюється ілюзія, що масив змінив розмір. Хоча це, звісно, не так. В роботі з колекціями процес «зміни» розміру масиву, що є основою колекції, автоматизований, що досить зручно.

Ще один плюс колекцій полягає в тому, що деякі з них реалізує стандартні структури даних, наприклад, стек, черга, словник, які можуть стати в нагоді для вирішення різних спеціальних завдань. Більшість класів колекцій міститься в просторах імен System.Collections (прості неузагальнені класи колекцій), System.Collections.Generic (узагальнені або типізовані класи колекцій) та System.Collections.Specialized (спеціальні класи колекцій). Також для забезпечення паралельного виконання завдань та багатопотокового доступу застосовуються класи колекцій із простору імен System.Collections.Concurrent.

Крім того, у *System.Collections* визначено набір стандартних інтерфейсів. Деякі з цих інтерфейсів об'єднані в ієрархії, в той час, як деякі існують незалежно від інших.

Наступні інтерфейси реалізовані у більшості колекцій:

Інтерфейс	Призначення
ICollection	Визначає загальні характеристики класу-набору елементів
IComparer	Дозволяє порівнювати два об'єкти
IDictionary	Дозволяє представляти вміст об'єкта у вигляді пар «ім'язначення»
IDictionaryEnumerator	Використовується для нумерації вмісту об'єкта, що підтримує IDictionary
<i>IEnumerable</i>	Повертає інтерфейс <i>IEnumerator</i>
IEnumerator	Зазвичай використовується для підтримки конструкції foreach щодо об'єктів
IHashCodeProvider	Повертає <i>хеш-код</i> для реалізації <i>типу</i> із застосуванням користувачем <i>алгоритму хешування</i>
IList	Забезпечує методи для додавання, видалення та індексування у списку об'єктів

Списки – List<T>

Kлас List<T> ϵ найпростішим із κ ласів κ олекцій. Його можна використовувати практично так само, як M масив, посилаючись на існуючий у K0лекції L1st<T2 елемент з використанням звичайної для M0 живів системи запису з K1 квадратними дужками та індексом елемента. Можна додати елемент до K1 кінця K2 користавшись наявним у її K3 класі M4 якому надається елемент, що додається. Розмір K3 колекції збільшується L1st<7 автоматично.

```
List<int> list = new List<int>();
list.Add(3);
list.Add(1);
list[0]=list[1]+3;
```

Вказувати розмір *колекції List*<T> під час її створення не обов'язково. *Колекція* може змінювати свої розміри при додаванні (або видаленні) елементів. Але треба зауважити, що на фізичне додавання елементів йде час процесора, і при необхідності потрібно вказати початковий розмір. Але якщо він буде перевищений, то через необхідність *колекція List*<T> просто розшириться. Якщо перший рядок прикладу змінити на

List<int> list = new List<int>(2);

то результат буде той самий, але останній варіант відпрацює швидше. І тут команда Add — це ініціалізація чергового елемента наприкінці cnucky. Для видалення з konekuii List < T > вказаного елемента можна скористатися методом <math>Remove. Елементи konekuii List < T > автоматично перебудуються, закриваючи пусте місце, що утворилося. За допомогою методу <math>RemoveAt також можна видалити елемент, вказавши його позицію в konekuii List < T > 1. Можна вставити елемент у середину konekuii List < T > 1, скориставшись при цьому методом Losethickolority (При цьому розмір konekuii List < T > 1) також зміниться автоматично. Розмір Losethickolority (тільки на читання) Losethickolority (читання та запис) Losethickolority Losethicko

Двозв'язні списки - LinkedList<T>

Клас колекцій LinkedList реалізує двозв'язний список. У кожному елементі списку міститься значення елемента з посиланням на наступний елемент списку (Властивість Next) та його попередній елемент (Властивість Previous).

У класі LinkedList<T> записи, властиві масивам, не підтримуються. Вставка елементів здійснюється відмінним від List<T> способом. Можна скористатися методом AddFirst для вставки елемента на початок списку з переміщенням попереднього першого елемента далі за списком та установки як значення його властивості Previous посилання на новий елемент. Аналогічно для вставки елемента в кінець списку можна скористатися методом AddLast. Для вставки елемента перед вказаним елементом списку або після нього можна скористатися методами AddBefore та AddAfter.

Перший елемент колекції LinkedList<T> можна знайти, запросивши значення властивості First, а властивість Last надасть посилання на останній елемент списку. Для послідовного обходу елементів зв'язного списку можна приступити до цієї операції з одного кінця і крок за кроком застосовувати посилання з властивості Next або Previous, поки не буде знайдений елемент, у якого ця властивість має значення null. Звичайно ж, краще скористатися інструкцією foreach, яка виконає послідовний обхід елементів вперед за cnuckom LinkedList<T>-об'єкта, автоматично зупинившись в кінці.

Видалення елемента з колекції LinkedList < T > здійснюється за допомогою $memodis\ Remove$, $RemoveFirst\ ta\ RemoveLast$.

Перевага зв'язаного списку в тому, що операція вставки елемента всередину виконується дуже швидко. Це відбувається за рахунок того, що тільки посилання Next (наступний) попереднього елемента і Previous (попередній) наступного елемента повинні бути змінені так, щоб вказувати на елемент, що вставляється. У класі List < T > при вставці нового елемента всі наступні мають бути зсунуті.

Звісно, зв'язані списки мають і свої недоліки. Так, наприклад, всі елементи таких списків доступні лише один за одним. Тому для знаходження елемента, що знаходиться в середині або наприкінці списку, потрібно досить багато часу. Зв'язаний список не може просто зберігати елементи у собі. Разом з кожним із них йому необхідно мати інформацію про наступний та попередній елементи. Тому LinkedList<T> містить елементи типу LinkedListNode<T>. З допомогою $\kappa nacy$ LinkedListNode<T> з'являється можливість звернутися до попереднього та наступного елементів cnucky. Knac LinkedListNode<T> визначає $\epsilon nacmusocmi$ List, Next, Previous та Value. Bnacmusicmb List повертає об'єкт LinkedList<T>, асоційований із $\epsilon synom$. $\epsilon synom$. $\epsilon synom$ $\epsilon synom$. $\epsilon synom$ $\epsilon synom$. $\epsilon synom$ $\epsilon synom$ $\epsilon synom$ $\epsilon synom$. $\epsilon synom$ ϵ

- *Value* значення *вузла*, представлене *типом Т*.
- *Next* посилання на наступний елемент *muny LinkedListNode*<*T*> у *cnucку*. Якщо наступний елемент відсутній, має значення *null*.
- *Previous* посилання на попередній елемент *muny LinkedListNode*<*T*> у *cnucку*. Якщо попередній елемент відсутній, має значення *null*.

Використовуючи *методи класу LinkedList*<T>, можна звертатися до різних елементів як наприкінці, так і на початку *списку*:

- AddAfter(LinkedListNode<T> node, LinkedListNode<T> newNode): вставляє вузол newNode у список після вузла node.
- AddAfter(LinkedListNode < T > node, T value): вставляє до cnucky новий ey3on зі значенням value після вузла node.
- AddBefore(LinkedListNode<T> node, LinkedListNode<T> newNode): вставляє в список вузол newNode перед вузлом node.
- AddBefore(LinkedListNode<T> node, T value): вставляє до списку новий вузол зі значенням value перед вузлом node.
- AddFirst(LinkedListNode < T > node): вставляє новий вузол на початок списку.
- $AddFirst(T\ value)$: вставляє новий $6y30\pi$ зі значенням value на початок cnucky.
- AddLast(LinkedListNode<T> node): вставляє новий вузол у кінець списку.

- $AddLast(T \ value)$: вставляє новий вузол зі значенням value до кінця cnucky.
- *RemoveFirst()*: видаляє перший *вузол* зі *списку*. Після цього новим першим *вузлом* стає *вузол*, що йде за видаленим.
- RemoveLast(): видаляє останній вузол зі списку.

Словники – Dictionary<TKey, TValue>

Масив та об'єкти типу List<T> надають спосіб відображення на елемент цілого індексу. Цілочисельний індекс вказується за допомогою квадратних дужок (наприклад, [1]), і витягується елемент за індексом 1, будучи фактично другим. Але іноді може знадобитися реалізація відображення, у якому використовується інший, нецілочисельний тип, наприклад string, double чи DateTime. В інших мовах програмування така організація зберігання даних часто називається асоціативним масивом. Ця функціональна можливість реалізується в класі Dictionary<TKey, TValue> шляхом внутрішнього обслуговування двох масивів, один з яких призначений для ключів, від яких виконується відображення на одне з значень, що відображаються. Коли в колекцію Dictionary<TKey, TValue> вставляється пара «ключ-значення», клас автоматично відслідковує належність ключа до значення, дозволяючи швидко та легко отримувати значення, пов'язане із зазначеним ключем. У конструкції класу Dictionary<TKey, TValue> є низка важливих особливостей.

У колекції Dictionary<TKey, TValue> не можуть бути продубльовані ключі. Якщо додавання вже наявного в масиві ключа викликається метод Add, видається виняток. Але для додавання пари «ключ-значення» можна скористатися системою запису з використанням квадратних дужок, не побоюючись при цьому видачі виключення, навіть якщо ключ вже був доданий: будь-яке значення з таким самим ключем буде переписано новим значенням. Протестувати наявність у колекції Dictionary<TKey, TValue> конкретного ключа можна за допомогою методу ContainsKey.

За внутрішнім пристроєм *колекція Dictionary*<*TKey, TValue*> ϵ розрядженою структурою даних, що працює найбільш ефективно, коли в її розпорядженні ϵ досить великий обсяг пам'яті. У міру вставки елементів розмір *колекції Dictionary*<*TKey, TValue*> у пам'яті може швидко збільшуватися.

Коли для послідовного обходу елементів колекції Dictionary<TKey, TValue> використовується інструкція foreach, елемент KeyValuePair<TKey, TValue> повертається. Це структура, що містить копію елементів ключа та значення, що знаходяться в колекції Dictionary<TKey, TValue>, і доступ до кожного елемента можна отримати через властивості Key та Value. Ці елементи доступні лише для читання, і їх не можна використовувати для зміни даних у колекції Dictionary<TKey, TValue>.

Відзначимо, що є подібна *неузагальнена колекція* — *Hashtable*, що має такий самий функціонал. Однак ця *колекція* програє у швидкості під час роботи з однотипними об'єктами і використовується, як і всі *неузагальнені колекції*, для угруповання різних об'єктів.

Щодо продуктивності розглянутих тут колекцій зауважимо, що додавання нового об'єкта (Add) швидше робить List < T >, повільніше — Dictionary < TKey, TValue >. На пошук елемента йде приблизно однаковий час, проте пошук по ключу істотно швидше Dictionary < TKey, TValue >. Видалення об'єкта повільніше робиться у класі List < T >.

Завдання для самостійної роботи

Вхідні дані записуємо зі сформованого відповідно варіанту завдання текстового файлу в масив, наприклад:

```
string text = File.ReadAllText($@"{Environment.CurrentDirectory}\some.txt");

// read everything in text

char[] symbols = text.ToCharArray(); // convert to char array

Масив передається методу Маіл як аргумент.
```

Варіанти завдань:

- 1. Написати програму, яка обчислює кількість голосних та приголосних літер у файлі. Вміст текстового файлу заноситься до масиву символів. Кількість голосних та приголосних літер визначається проходом по масиву. Передбачити метод, вхідний параметр якого є масив символів. Метод обчислює кількість голосних та приголосних букв. Завдання також виконати за допомогою *колекції List*<T>.
- 2. Написати програму, яка обчислює кількість прописних літер у файлі. Вміст текстового файлу заноситься до масиву символів. Кількість прописних літер визначається проходом по масиву. Передбачити метод, вхідний параметр якого є масив символів. Метод обчислює кількість прописних букв. Завдання також виконати за допомогою *колекції List<T>*.
- 3. Написати програму, яка обчислює кількість знаків пунктуації у файлі. Вміст текстового файлу заноситься до масиву символів. Кількість знаків пунктуації визначається проходом по масиву. Передбачити метод, вхідний параметр якого є масив символів. Метод обчислює кількість знаків пунктуації. Завдання також виконати за допомогою *колекції List*<T>.
- 4. Написати програму, яка обчислює кількість слів у файлі. Вміст текстового файлу заноситься до масиву символів. Кількість слів визначається проходом по масиву. Передбачити метод, вхідний параметр якого є масив символів. Метод обчислює кількість слів. Завдання також виконати за допомогою *колекції List<T>*.
- 5. Написати програму, що реалізує множення двох матриць, заданих як двовимірні масиви. У програмі передбачити два методи: метод множення матриць (на вхід дві матриці, значення, що

- повертається матриця), метод виводу матриці на екран. Завдання також виконати за допомогою κo лекцій LinkedList < T >>.
- 6. Написати програму, що реалізує векторний добуток, заданих як одновимірні масиви. У програмі передбачити два методи: метод векторного добутку (на вхід два вектори, значення, що повертається вектор), метод виводу векторного добутку на екран. Завдання також виконати за допомогою *колекцій LinkedList<LinkedList<T>>*.
- 7. Написати програму, що реалізує зовнішній векторний добуток, заданих як одновимірні масиви. У програмі передбачити два методи: метод зовнішнього векторного добутку (на вхід два вектори, значення, що повертається — матриця), метод виводу зовнішнього векторного добутку на екран. Завдання також виконати за допомогою *колекцій LinkedList<LinkedList<T>>*.
- 8. Написати програму, що з довільного двовимірного масиву, утвореного нулями та одиницями, утворює два одновимірних масиви: один з нулів, другий з одиниць, що містяться у вхідному масиві. У програмі передбачити два методи: метод розділення (на вхід двовимірний масив, значення, що повертається два одновимірних масиви), метод виводу отриманих масивів на екран. Завдання також виконати за допомогою *колекцій LinkedList<LinkedList<T>>*.
- 9. Написати програму, яка обчислює середню температуру протягом року. Створити двовимірний рандомний масив temperature[12,30], в якому зберігається температура для кожного дня місяця (передбачається, що в кожному місяці 30 днів). Згенерувати значення температури випадковим чином. Для кожного місяця надрукувати середню температуру. Для цього написати метод, який за масивом temperature[12,30] для кожного місяця обчислює середню температуру в ньому, і як результат повертає масив середніх температур. Отриманий масив середніх температур відсортувати за зростанням. Завдання також виконати з допомогою класу Dictionary<TKey, TValue>. Як ключі вибрати рядки назви місяців, а як значення масив значень температур по днях.

Контрольні запитання

- 1. У чому відміна колекцій від масивів?
- 2. Назвіть основні властивості та методи класу System. Array.
- 3. Наведіть приклади опису масивів та колекцій.
- 4. Як передавати та повертати масиви та колекції з методів.
- 5. Поясніть принцип роботи циклу foreach.
- 6. Розкажіть про плюси та мінуси використання двозв'язних списків.
- 7. Наведіть практичні приклади ефективного використання розглянутих колекцій.